

చీకటి పడుతోంది. క్లబ్బులో టెన్నిస్ నెట్ విప్పేవారు మెంబర్లు ఒక్కొక్కళ్ళే చేరుకుంటున్నారు కొంచెం పేపట్లో క్లబ్బు బాగా సందడిగా తయారయింది.

రాఘవరావుగారు ఒక వక్కగా పేము కుర్చీలో కూర్చున్నారు ఆయనతో ఎప్పుడూ చదరంగం ఆడే రాఘనాథం ఇంకా రాలేదు 'ఇవాళ రాడమో' అనుకున్నారు ఇంకెవరయినా ఆడమంటే ఆడతారు ఐవి నమ ఉజ్జీతో ఆడితేనే బాగుంటుందని ఆయన పవర్నీ అడగలేదు

కొంచెంసేపు ఊరికే కూర్చున్నాక ఇంక తోచలేదు నెమ్మదిగా రమ్మి టేబులు దగ్గరకి వచ్చి కూర్చున్నారు

'ఇంట్లో కేంపు ఉందని చెప్పవచ్చును. రెండు రోజులదాకా కదలక్కర్లేదు' అంటున్నాడు ఒకతను మొసాబాగా

అట ఊరుగా సాగుతోంది

రాఘవరావుగారు రమ్మి అడరు వాళ్ళ కులాసా కాసేపు చూస్తారు అంతే. పేకాలు వల్ల డబ్బులు పోతాయనికాదు, అదృష్టంమీద ఆధారపడటం అలవాటు చేస్తుందని

అక్కడ అందరూ హాయిగా గడుపుతారు. ఒకతను 'ఒక డీలు వెయ్యవయ్యా. ఇవాళ పాతిక రూపాయలైనా లాభం సంపాదించకపోతే మా ఆవిడ తలుపు తియ్యనంది' అంటున్నాడు

అక్కడ వాళ్ళంతా ఆడకుండా పక్కన కూర్చుని చూస్తున్నవాళ్ళమీద జోక్ చేస్తుంటారు! పక్కన కూర్చుంటే నీకు కూడా ఆడబుద్ధి వెయ్యటం లేదా? అని అడుగుతారు 'లేదు' అంటే అదే 'ఆడబుద్ధి' అంటారు. రాఘవరావుగారు వయసులో పెద్దవాడు, మర్యాదస్తుడు కాబట్టి ఆ జోక్ వెయ్యరు అయినా ఒక్కడినుంచి కదిలారు ఆయన రాఘనాథం ఇంకా రాలేదు

కాసేపు బ్రిడ్జి టేబులు దగ్గర కూర్చున్నారు ఒక బీమువాళ్ళు సిక్స్సేట్ బిడ్ చేశారు డిక్టర్

దగ్గర స్నేదులు ఏవ్, జాక్, రెండు ముక్కలు ఉన్నాయి డమ్మీలో కింగ్, నైన్, రెండు ముక్కలు ఉన్నాయి ఎలా ఆడలో తెలియక బ్రంస్లోనే రెండు ట్రీక్ ఇచ్చి వల్లరబుల్ స్టాన్వీడోన్ చేశాడు వద్దాలుగు వందల ముప్పయి పాయింట్లు రావలసింది పోయి వంద పాయింట్లు అవతల వాళ్ళకి వచ్చాయి. రాఘవరావుగారికి ఎలా ఆడలో తెలుసు అయినా చెప్పలేదు అడగకుండా చెప్పడం ఆయన తత్వం కాదు వాళ్ళ అడగలేదు

అక్కడ ఇంకా కూర్చోబుద్ధి కాక వక్కకి వచ్చారు చదరంగం బల్ల దగ్గర ఎవరో కుర్రాళ్ళు చేరారు సరదాకోసం ఆడే రకం వాళ్ళు.

అక్కడికి వెళ్ళడం ఇష్టంలేక పేవరు తీసుకుని దూరంగా కూర్చున్నారు ఆయన పేవరు అంతా చదివినదే పొద్దున్న ఒక గంటసేపు పేవరుతో గడిపింది

ఆయన ప్రొద్దున్న లేవగానే ఒక గంటసేపు పేవరుతో గడుపుతారు బయటికి వెళ్ళి కాఫీ తాగి వచ్చాక వారసృతికతో కాసేపు కాలక్షేపం తర్వాత అన్నం వండుకుని తినేటప్పటికి వడకొండున్నర అవుతుంది అప్పుడు నిద్రవస్తుంది కాని పగలు వడుకంటే రాత్రి నిద్రపట్టడమని చాలాసేపు పుస్తకాలు చదువుతారు అప్పటికి నిద్ర వస్తుంటే మేట్టికి వెళ్ళిపోతారు సాయంత్రం క్లబ్బు తొమ్మిదిన్నరకి ఇంటికి వస్తారు అప్పుడు అన్నం తిన్నాక నిద్రకని ప్రయత్నిస్తారు

అప్పుడు ప్రారంభమవుతుంది అసలు నమస్య నిద్రపట్టుడు. ఒంటిగంట అయినా రెండయినా నిద్ర పట్టుడు ఆలోచనలు ముసురుతూ ఉంటాయి. భార్య పిల్లలూ గురుత్తుకు వస్తారు. అప్పుడు మొదలయిన ఆలోచనల మధ్యన ఎంతకీ తొగడు. వాటి నుంచి తప్పించుకుందామని పుస్తకం తీసి కున్నా చదవబుద్ధి కాదు పగలు చాలా భాగం ఆలోచనలని జయించగలిగా రాత్రి మాత్రం అవి వీరవిహారం చేస్తాయి

కేవలం బాధ అయితే భరించవచ్చు. మరివి పోవడానికి ప్రయత్నించవచ్చు నమస్యలయితే పరిష్కారమార్గం కోసం అన్వేషించవచ్చు స్వప్నంతో తేలిపోయే సమస్యలయితే స్వప్నం భరించనూ వచ్చు పూర్తిగా ఇది అని చెప్పలేని ఆలోచనలు ఆయనని మనమ మనిషిని ఎంత కష్టపెట్టగలదో ఆయనకి ప్రతిరోజూ అనుభవమే ఒకరోజు కాదు. ఒక నెల కాదు మూడు మూడు సంవత్సరాల మంచి ఇదే ఒంటరి బ్రతుకు పగలు వ్యాపకం కోసం, రాత్రి నిద్రకోసం పోరాటం ఇంటిని వదిలిపెట్టి పగలు ఎంత తిరిగినా రాత్రి ఇంటికి రాక తప్పదు ఆలోచనల వంజరంలో ఇరుక్కొక తప్పదు

క్లబ్బులో ఏమీ తోచకపోయినా అందుకే ఇంటికి బయలుదేరలేదు ఆయన

టైము ఎనిమిది అయింది ఇంక చదరంగం లేనట్టే. ఎలాగో ఒకలా తొమ్మిదిన్నర వరకూ గడపాలి.

నెమ్మదిగా లేచి టేబుల్ టెన్నిస్ కొంతసేపు చూసి తర్వాత కేరవ్యోబోర్డు వైపు నడిచారు ఆయన అక్కడ ముగ్గురే ఉండటం చూసి తను కూడా కూర్చున్నారు రాఘవరావుగారికి కేరవ్యో బాగా రాదు. ఆ ముగ్గురికి కూడా రాదుగాని సరదాగా మాట్లాడుకుంటూ ఆడుతున్నారు కాయిన్ వడనప్పడు 'అంత ఈజీ కాయిన్ ఉక్కులావే?' అని అడిగాడు ఒకడు. 'నేను ఉక్కునునిషిని' అన్నాడు రెండో వాడు ఇలా సరదాగా గంటసేపు ఆడారు రాఘవరావుగారికి బాగా కాలక్షేపం అయింది

తొమ్మిదిన్నరకి ఇంటికి వెళుతూ ఆలోచిస్తున్నారు ఆయన

హఠాత్తుగా ఆలోచన వచ్చింది ఉత్తరం రాయాలి!

ఆ పూవా రాగానే ఆయన మనసు కొంత శాంతించింది డైర్యంగా ఇంటికి వెళ్ళారు అన్నం 11-2-83 అంధనలతవారసృతిక 53

తినబుద్ధికాలేదు కాసి మంచినీళ్ళు తాగి పక్కమీద పడుకున్నారు

ఇప్పుడు ఆయన ఆలోచనలకి భయపడటంలేదు ఆ ఆలోచనలని ఒక క్రమపద్ధతిలో పెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు, సమగ్రమయిన ఉత్తరం రాయడానికి

ఉత్తరం రాయడానికి ఆయన తొందరపడలేదు తన మనసు అందులో అద్దంలో లాగా ప్రతిబింబించాలి తన మనస్సాగర మధన అందులో వ్యక్తకరించబడాలి అప్పుడు తన గుండె బరువు తీరాలి

నెల రోజుల తర్వాత ఒక రోజు కూర్చుని ఉత్తరం రాశారు చాలా పెద్ద ఉత్తరం రాశాక మళ్ళీ ఒకసారి చదువుకుని తప్పిందే పోస్టు చేశారు పోస్టు చేశాక ఆ రాత్రి హాయిగా నిద్రపట్టించి, మూడు సంవత్సరాల తర్వాత మొదటిసారిగా !

* * *

'పోస్ట్' అని వినపడింది రమేష్ కి

ఆఫీసుకి బయలుదేరుతున్నవాడు ఆగి ఉత్తరం అందుకున్నాడు అక్కడే నిలబడి చదివాడు సుజాతకి ఇచ్చి చదవమన్నాడు అతడి కళ్ళల్లో నీటిపారని చూసి ఆమె కూడా చదివింది

అందులో ఇలా ఉంది
(ప్రియమైన రమేష్ కి,

నీ తండ్రి ఆశీర్వాదింది వ్రాయునది దాదాపు రెండున్నర సంవత్సరాల మౌనంగా ఉన్న ఆనంతరం నీకి ఉత్తరం రాస్తున్నాను ఈ ఉత్తరం రాసే ముందు నేను చాలా ఆలోచించాను. ఇది చాలా ముఖ్యమైన ఉత్తరం ఒక కథంత ఉత్తరం. కోడల్ని కూడా చదవమను

ఒక్కప్పుడు నలుగురూ సందడిగా తిరిగిన ఈ ఇంట్లో ఇప్పుడు ఒంటరిగా ఉన్నాను ఒక్కడినీ పగలంతా తిరగటం, తిరిగి వచ్చి తృప్తిగా ఉన్న ఈ యింటిలో ఆలోచిస్తూ, బాధపడుతూ పడుకోవడం- ఇదే నాకు మిగిలినది

మీ అమ్మ పోయినప్పుడే పగల ఒంటరినయ్యాను మీరందరూ విడిచిపోయాక ఇప్పుడు పూర్తిగా ఒంటరి నయ్యాను

అయితే ఒంటరితనం వల్ల నేనే ఉత్తరం వ్రాయటంలేదు ఈ వృద్ధాప్యంలో నా గతికి నన్ను వదిలేసి ఎందుకు వెళ్ళిపోయాడు? అని కూడా అడగటం లేదు. నేను మీకు ఎందుకు అర్థంకాకుండా పోయాను? అన్నదే నా బాధ

"నాన్నా నా మనసు మీకు అర్థంకాదు సుజాతని నేను పెళ్ళి చేసుకుంటాను" అని చాలా ఖండితంగా అన్నావు నా మాటని నిర్లక్ష్యంగా తీసి పారేసి రిజిష్టరు పెళ్ళి చేసుకున్నావు నన్ను దూరంగా ఉంచేశావు పాతకాలపు వాడిననీ, కన్న ర్యేటివ్ ననీ ఇంకా చాలా అన్నావు ఇప్పుడు నీ భార్య అయిన సుజాత కాలేజీ రోజుల్లోనే శీలం పోగొట్టుకుంది బిడ్డనికూడా కన్నది. విదికృతంగా ఆ బిడ్డ పుట్టిన రెండవ రోజునే మరణించాడు ఇవన్నీ నీకూ తెలుసు నీకేవలం మన సుశీలం చేసుకోమని నిన్ను అడిగాను నువ్వు నా మాటని పట్టించుకోలేదు. నాకు అది అశనివాతంలాగా తగిలింది మనసు తలక్రిందులయినా సహించుకున్నాను నాకు నా చెల్లెలు

ఒంట్రి మనిషి

అన్నా నా మేనకోడలు సుశీల అన్నా ఉండే అది మానం నీకు ఉండకపోవడం పరాజయే అనుకున్నాను కానీ 'సుశీలని చేసుకోకపోయినా మరో పలక్షణ నుయిన కన్యని చేసుకో శీలం పోగొట్టుకుని బిడ్డ తల్లి అయిన అమ్మాయిని మాత్రం చేసుకోవద్దు' అని ఖండితంగా చెప్పడం నా తప్పే? అదేనా మేను చేసిన మహాపరాధం?

నీ చెల్లెలికి పెళ్ళి సంబంధం చూడటం కూడా నా తప్పే అయింది ఏం ఏ చదివిన తర్వాత అయినా అడదానికి పెళ్ళి అవసరం కాదా? (స్త్రీ జీవితానికి పెళ్ళి తోనే సంపూర్ణత్వం వస్తుందని పెళ్ళి సంబంధం మాట్లాడాను జయ ఒప్పుకోలేదు దానికి ప్రేమ వివాహమీద వ్యామోహం అనుకోకుండా, ప్రయత్నించకుండా ఎవరి మీదైనా ఇష్టం కలిగితే అది ప్రేమ అవుతుంది అంటేగాని ఎవర్ని ప్రేమించాలి అనుకుంటే అది ప్రేమ ఎలా అవుతుంది? తను చేసుకోబోయే వ్యక్తి తనతో మనసులు పంచుకున్నవాడే అయి ఉండాలి అలా ఎవరితోనైనా పరిచయం అయి తన మనసు దోచుకునే వ్యక్తి తలస్తవడే పరకూ పెళ్ళి చేసుకోనంది పెళ్ళి విషయంలో అడవిల్ల స్వయం నిర్ణయం చేసుకోనస్తే సాధారణంగా తప్పటడుగులు వేస్తారని నా అభిప్రాయం జీవితాంతం పోషించలేని ఒక ఆనర్షుడిని, ప్రేమ చేరుతో గుడ్డిగా నమ్మి పెళ్ళి చేసుకోవడం నాకు ఇప్పటికీ ఇష్టం లేదు చాలా మంది యొక్క ప్రేమలు తాత్కాలికంగా కళ్ళు కప్పే భ్రమలని నా నమ్మకం ఆకలి, కష్టాలు ఆ భ్రమ అనే తెరని తొలగిస్తాయి ఆ భ్రమలో పెళ్ళి చేసుకున్నవారు తమ వైఫల్యానికి విధిని కూడా నిందించలేరు సువ్వాదానివి సపోర్ట్ చేశావు అప్పటి నుంచీ జయ నాకు ఉత్తరం రాయలేదు తండ్రినని కూడా గుర్తు పెట్టుకోలేదు

ఇదంతా ఒక ఎత్తు శేషం చేసినది ఒక ఎత్తు. మీ అమ్మ పోయినప్పుడు కర్మకి ఉండమంటే ఉండలేదు. ఈ కర్మలన్నీ మూర్ఖత్వం అన్నాడు అమ్మ మీద ప్రేమ, అభిమానం ఉన్నాయి కానీ వీటిమీద నమ్మకం లేదన్నాడు. నాకు నమ్మకం ఉంది, అది నా కోరిక అని చెప్పినా కాదని వెళ్ళిపోయాడు అప్పటికీ, ఇప్పటికీ తలచుకున్నప్పుడల్లా గుండెల్ని కలచివేసే సంఘటన అది ఒక్కొక్క సంవత్సరం గడిచి మీ అమ్మని శాస్త్ర పూర్వకంగా గుర్తు చేసుకుంటున్నప్పుడల్లా ఇది నాకు బాధ కలిస్తూనే ఉంటుంది

ముగ్గురు పిల్లలతో జరిగిన ఈ మూడు సంఘటనలూ తలచుకుంటేనే జీవితంలో మోసపోయి నట్లుగా బాధ కలుగుతుంది నా కన్నబిడ్డల దగ్గర నాకు పరాజయం! వాళ్ళకీ నాకూ మధ్య అంతరేని అగాధం! నేనూ నా వాళ్ళా అని మాటవరసకి కూడా ఆసుకోలేని నిస్సహాయత! అయితే

కొన్నాళ్ళనుంచీ నా ఆలోచనలు మారాయి. జీవితంలో కొత్త విషయాలు తెలుసుకుంటున్నానని పిస్తోంది మీ కెంతకీ నేను అర్థం కాకపోవడం, నాకు ఎంతకీ మీరు అర్థం కాకపోవడం చాలా సహజం అనిపిస్తోంది. స్పష్టి మాత్రం అదేననిపిస్తోంది ఇవే సంఘటనలు, ఇవే సందర్భాలూ కాకపోయినా

మనిషికి ఇలాంటి అనుభవాలు ఏదై పంపత్యరాల వయసు తర్వాత తప్పవు అనిపిస్తోంది ఎందుకంటే అప్పటికి ఆ మనిషి చుట్టూ కొత్త తరం అవిర్య విస్తుంది!

ఆ కొత్త తరం పాత తరం భుజాలమీద మంచుని ప్రపంచాన్ని చూస్తుంది ఆ దృష్టి, ఆ వాతావరణం వేరు అది పాత తరానికి అందదు ఈ తరం సంస్కరణలనుకున్నవి తర్వాత తరానికి కనిపిం ధర్మాలు, పునాదులు అవుతాయి మనిషి ముందు తరంలోకి చూడలేకపోవడానికి నాకు కారణం తెలుస్తోంది

మనిషికి లోకజ్ఞానం అలవడటం వృదు, ప్రపంచాన్ని అవగాహన చేసుకునేటప్పుడు, కొత్త ఊపాలు వస్తాయి ఈ ప్రపంచం ఎందులో వెనుకబడి ఉందో తెలుస్తుంది అ విషయంలో చాలా ముందుకు పోయి తన పూర్వాల్ని అదర్భంగా పెట్టుకుంటాడు కానీ కాలగమనంతో ప్రపంచం ఇంకా ముందుకు పోతుంది ఈనాటి అదర్భం చేపటి వెనుకబడిన తనం అవుతుంది చేతనైతే ఎప్పుడూ ముందే ఉండాలి కొత్తని నుంచీ చెద్దా వివక్షణ లేకుండా ఆనాసించాలి అటువంటి మనిషికి వ్యక్తిత్వం ఉండదు కానీ అలా జరగదు మనిషికి కాలంతో మారే లక్షణం ముప్పయి, ముప్పయి అయిదు సంవత్సరాల వయసువరకే ఉంటుంది ఆ వయసుతో అతనికి మారే శక్తి హాసోతుంది అందుకేనే అతని తర్వాత తరానికి అతనికి సంఘర్షణ! సువ్యక్త అంతస్తులో నేనొక అంతస్తులో నిలబడి ఒకరివైపు ఒకరు చేతులు ఎంత చాచినా ఒకరి కొకరు అందము తరలాలా అంతే.

తనదే తుది నిర్ణయంగా, ఇంటికి తనే అధిపతిగా ఇరవై సంవత్సరాలు గడుపుతాడు మనిషి అప్పుడే వ్యక్తిత్వం స్వాభిమానం, దర్భర ఏర్పడుతాయి ఆ తర్వాత అధికారం కొత్త తరానికి వచ్చేస్తుంది. కొత్త తరానికి నిర్ణయాలు తీసుకునే ధైర్యం, నైజం వచ్చేస్తాయి ఇంట్లో కీలకమైన స్థానం కొత్త తరానికి వచ్చి పాతవ్యక్తి కొత్తవాళ్ళ ఇచ్చే గౌరవంపై ఆధారపడవలసి వస్తుంది

తండ్రి తన జీవితాంతం ఏదైతే పాదరేక పోయాడో దానిని తను అడ్డుకట్టెల్లా పడి కొడుకులకి సమకూర్చిపెడతే దాని విలువ కొడుకులు గుర్తించరు. తండ్రికి కావలసిన గుర్తింపు, కృతజ్ఞత దొరకదు అవి కనీసం అవసరాలగా వాళ్ళు తెక్కవేసి ఆ పై అవసరాల కోసం చూస్తారు తండ్రికి కొడుకు, కొడుకుకి తండ్రి అర్థంకాదు ఎంత తెలివి గల వాళ్ళయినా ఈ సమస్యలో కాల జారక తప్పదు ఎప్పుటి కప్పుడు కాలానికి అనుగుణంగా మారగల శక్తి మనిషికి ఒక తరం సేపు ఉండకపోవడమే ఈ సమస్యకి మూల కారణం

మామూలు మనిషి కేకాదు, మనసు ఎదిగిన వాడికి అదే గతి.

నువ్వు నవ్వుకోవచ్చుగానీ నేనూ నా కాలంలో అదర్భనాదినే మీ లాతగరు వద్దంటున్నా, అందరూ వ్యతిరేకించి 'అడదానికి చదువు లేదుకు?' అని అన్నా నేను ప్రతిఘటించి మీ అత్యర్థుని చదివించాను. ఇప్పుడు స్త్రీకి చదువు అవసరం అని అందరూ గుర్తించారు.

నాదసుధావర్షిణి శ్రీమతి జానకి చలనచిత్ర రజతోత్సవం

సంగీత ప్రియులకూ మరచిపోయిన ప్రముఖ గాయనిమణి శ్రీమతి యస్ జానకి చలన చిత్ర రజతోత్సవం గుంటూరులోని బ్రహ్మానందరెడ్డి స్టేడియంలో జనవరి 9వ తేదీన చెబ్రోపీఠంగా జరిగింది ఈ సందర్భంగా ఆమెకు "నాదసుధావర్షిణి" బిరుదును ప్రధానం చేశారు

ఉత్సవంలో ముఖ్య అతిథిగా హైకోర్టు వ్యాయమూర్తి శ్రీ జి రామానుజలాయుడు పాల్గొన్నారు

దక్షిణ భారత చలన చిత్ర సంగీత రంగమంతా తరలివచ్చింది అప్పట్లు ప్రముఖ సంగీత దర్శకులు, గాయని గాయకులు వచ్చి శ్రీమతి జానకిని అభినందించారు. నటీనటులు శ్రీ.టి. యల్ కాలారావు, శ్రీమతి శారద, శ్రీ రావి కొండలరావు, శ్రీమతి రాధాకృష్ణమూరి వివేకాచారి ఎ.వి యం సంస్థ ప్రతినిధి శ్రీ పట్నం అమెను గోల్డెన్ డిస్కోలో సన్మానించారు శ్రీమతి శారద అందమున తాళి మహోత్సవం బహుకరించారు

సంగీతంలో ఉద్బంధులు సర్వశ్రీ పెండ్యాల, రాజేశ్వరరావు, చలంతిరావు, డా॥ బాలమురళీకృష్ణన్,

శ్రీమతి జానకి కిరీటాన్ని బహుకరిస్తున్న హైకోర్టు వ్యాయమూర్తి శ్రీ రామానుజలాయుడు

ఇళయరాజు, కె.వి. మహదేవన్, చక్రవర్తి, లింగప్ప, వెంకటేశ్, జె.వి. రామపులు, పితాపురంగాల్లు ఆమెను ఆశీర్వదించి సన్మానించారు. గాయని గాయకులు శ్రీమతి పి. సుశీల, యస్ పి

బాలసుబ్రహ్మణ్యం, సాందరరాజన్, జమునారాణి, పి. లీల, బి. వసంత యస్ పి శైలజ, పి. బి శ్రీనివాస్, రామకృష్ణ, ఆనంద్ లు ఆమెను అభినందించారు. పిపి.రవయితలు పీటూరి, జానియర్ సముదాల కూడా పాల్గొన్నారు.

ప్రముఖ గాయని శ్రీమతి పి సుశీల శ్రీమతి జానకికి బొట్టు పెట్టి, మాతన వస్త్రాలతో సన్మానిస్తుంటే "ఒక కోకిలకు మరో కోకిల సన్మానం" అనిపించింది శ్రీమతి జానకి మావగారు, ప్రముఖ మోస్ విక్టర్ శ్రీ చంద్రశేఖరం కూడా పాల్గొని ఆమెను ఆశీర్వదించారు శ్రీ పి బి శ్రీనివాస్ వ్యాఖ్యాతగా వ్యవహరించారు

జిల్లా జడ్జి శ్రీ గోపాలరావులు, డా బేతవోలు రామబ్రహ్మం ఆమెకు సన్మాన వస్త్రాలను సమర్పించారు.

అనంతరం జరిగిన "సంగీత విభావరి"లో ప్రముఖ గాయనిగాయకు అందరూ దక్షిణ భారత చలన చిత్రాలలో జనాదరణ పొందిన పాత, కొత్త పాటలు పాడి ప్రోతలని ఆనందాల్నితో ముంచెత్తారు

— చలసావి సర్వోదయ

అయిదు రాత్రుల వివాహం చెయ్యలేనని మా మామగారు అంటుంటే, 'వెయ్యాలిందే' అని మా నాన్నగారు పట్టుబట్టినప్పుడు కాదని ఎదిరించి ఏక రాత్రి వివాహం జరిపించిన వాడిని అప్పట్లోనే కట్టుం తగ్గించాని పట్టుబట్టిన వాడిని, అలక పాస్తు వద్దన్నవాడిని, భార్యని బాగా చూసుకున్న వాడిని మా చుట్టుపక్కల నేనొక్కడినే కావాలంటే మీ అమ్మ పోలోచూడు. ఆ కళ్ళలో ఆ తప్పే చూడు!

అలాంటి వాడిని ఈ రోజున నా పిల్లలముందు దోషిగా, ఆభ్యుదయ భావాలు లేని పాతకాలపు మనిషిగా వెలెత్తి చూపించబడే స్థితిలో నిలబడి ఉన్నాను కారణం ఏమిటి? ఇప్పుడు ఆ పనులు లేవు నా ఆదర్శాలకి విలువలేదు ఇప్పుడు అవి ఆదర్శాలంటే అందరూ నవ్వుతారు అవి కనీస ధర్మాలు నా ముందు తరం ఆదర్శాలని విని నేమా అలాగే నవ్వేవాడిని.

మనీ ఆలోచనల సరిది, సంస్కరణ తక్కుం అప్పటి సామాజిక పరిస్థితులను మించి పదిమొట్ట కన్నా ముందుకు వెళ్ళే వాడే పిచ్చివాడని పిలవ ఓడతాడు మా ఆలోచనలు వెళ్ళ గలిగినంత దూరం వెళ్ళి ఆగిన చోట మీ ఆలోచనలు ప్రారంభం అవు తాయి ముందుతరంతో సమన్వయం సాధించలేక మనీ 'ఇది నా తరం కాదు' అనుకుంటాడు — తన అసమర్థతని తెలుసుకుంటూ, తరం మార్పుని గురిస్తూ.

అలాగే నీ తరానికి ఏదే ఆదర్శం అనుకున్నా నీ తర్వాత తరానికి అది గొప్పగా అనిపించక పోవచ్చు. సుప్రసిద్ధం సోగట్టుకున్న స్త్రీని వెళ్ళాడేతే, నీ తర్వాత తరం వాళ్ళ ఆమెకి వేరే వ్యక్తివల్ల పుట్టిన

బిడ్డని తన బిడ్డగా స్వీకరించి ఆమె మాతృత్వానికి విలువ నిచ్చే జాడల్లా పుట్టినప్పుడు ఆ పరిస్థితి నీకు రాలేదు. సుజాత బిడ్డ మరణించాడు. ఒక వేళ బ్రతికి ఉంటే అంత హృదయ వైశాల్యం ప్రదర్శించ గలిగేవాడినా? ఆలోచించు. కాని నీకీప్పుడు పుట్టిన చిన్నారి రఘు తన అన్నని సంతోషంగా అంగీకరించే వాడేమో! ఉయ్యాలలో ఉన్న రఘుని అడిగి చూడు!

ఇదంతా విన్ను బాధ పెట్టడం కోసం ప్రాయటం లేదు. తరాల ఫలపర్యణలో నేను ఎలా దెబ్బ తిన్నానో నీకు తెలియజెయ్యడానికి ప్రాస్తు న్నాను నేను చాలా పెచ్చికింద అని నీకు తెలుసు

ఇవి నా భావాలు. నా శ్రీచమై న ఆలోచనల ప్రతిరూపాలు. నా ఆలోచనల మధ్యలోని బరువంతా కాగితం మీదికి దించేసి నిర్వికారంగా, నిర్గుణంగా ఉన్నాను నిన్ను బాధ పెట్టడం నా ఉద్దేశం కాదని మరోసారి చెబుతున్నాను. పాత తరం సంస్కర్త వయన నా ఆలోచనలలో కొత్త తరం సంస్కర్త వయన వీవూ తెలుసుకోవలసిన విషయాలు ఉన్నాయే మోసని అనిపించి నీకి ఆలోచనా ప్రవాహాన్ని అందిస్తున్నాను.

అయితే రెండు తరాల మధ్య రగడ వచ్చి నప్పుడు ఎవరు రాజీకి రావాలి? అనికూడా ఆలోచన వచ్చింది. ఒక తరం మాత్రమే చూసి ఆవేశం, ఉల్పాసం తప్ప చేదు అనుభవాలు లేని మవ్యా? రెండు తరాలు చూసి అనుభవం గడించి తరాల అనంతరం యొక్క చేదుని రుచి చూసిన నేనా?

నాకు అనిపించింది ఏమిటంటే— తెలిసినవాడు, 'ఇంకా తెలియ వలసివచ్చింది' మీద ప్రేమ, జాలి, అభిమానం, క్షమ చూపాలి అనిపించింది.

ఇప్పుడు నా మనస్సు నిర్మలంగా ఉంది హృదయ పూర్వకంగా నీతో, జయతో, శేషతో కోడలితో చెలిమి కోరుతున్నాను మీ అమ్మ బ్రతికి ఉంటే ఇలా మనం దూరం అయే వాళ్ళమా? తను కానిచ్చేదా?

రెండు చేతులూ చాచి ఆహ్వానిస్తున్నాను మనం మళ్ళీ ఒక కుటుంబంగా కలవాలని నాకు అనిపిస్తున్నట్లుగా ఈ ఉత్తరం చదివాక నీకూ అని పిస్తే సువ్యూ, కోడలూ, బాబూ నా దగ్గరకి రండి ఎంతయినా వెద్ద వాడని కదా.

చి. పి. సుజాతకి నా ఆశీర్వులు చి. రఘుకి నా ముద్దులు

ఇట్లు శ్రీమతో రాఘవరావు

పి. యన్:— కోడలికి ఈ ఉత్తరాన్ని చూపించ మని మొదట్లో రాశాను చూపించాలని అనిపిస్తేనే చూపించు. లేకపోతే నీ మనసుకి తోచినట్లు నిజం కాని, ఆబద్ధం కాని చెప్పి. — రాఘవరావు.

ఉత్తరం వదిలిన రమేష్, సుజాతల కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. ఒక్కక్షణం ఆగి 'సుజాతా! ప్రయాణానికి ఏద్యం చెయ్యి' అన్నాడు రమేష్. సుజాత ఈ నిర్ణయానికి సంతోషించింది.

రమేష్ రఘుకేసి తిరిగి 'తాతగారి దగ్గరకి వెళ్ళుతున్నామూ' అన్నాడు. చిన్నారి రఘుకి ఏమి అర్థం అయిందో బోసినవ్వు నవ్వాడు. అది అందంగా వెళ్ళాలాగా ఉంది.

అచ్చం తాతగారు నవ్విస్తట్టే ఉంది. ★